

ОСВЕТА

У свакој школи коју знам, деца једва чекају да пођу на рекреативну наставу. Дошао је дан када је Веснино одељење пошло на рекреативну наставу. На планину. Родитељи, сестре, браћа, баке, тетке - сви су дошли пред школу да испрате трећи разред са учитељицама. Једва су угурали торбе у бункер аутобуса. И још је свако дете понело и додатни ранац горе у аутобус! Пун грицкалица, наравно!

Путем су шушкале кесе - све до планина! Стигли су. Сместили се. У Весниној соби било је 6 девојчица. Одмах су се распаковале и договориле да све деле, нарочито грицкалице. Кад им буде понестало, даће учитељици паре да им из града донесе шта им буде требало. И тако, сваког дана, после ручка и вечере, уз игру, девојчице су се сладиле... Јасна је једнако уживала са њима - и у игри и у колачима, грицкалицама... Једног дана, девојчице су приметиле коре од банана у корпи. А нису имале банане у соби! А онда су виделе празну кутију еурокрема, а нису га јеле у соби!!! - Весни је пало на памет да покрене то питање. Све су девојчице говориле углас, само је Јасна ћутала и црвенела... "Да се претресу торбе!" - пала је одлука. Тако и би! Стигла је на ред Јаснина торба - у њој: гњиле банане, невешто цепане кутије од кекса, јабуке... "Шта то треба да значи?" - питале су девојчице, погледом упртим у Јасну. "Мени је мама рекла да то чувам" "Е, неће моћи! Дај то овамо!" И тако поче отимање, плакање, цимање... Девојчице су почеле углас да певају песмицу: "Циција полиција"!... Кад је пала ноћ, смислиле су да измажу пастом за зубе Јаснину косу, а преостали садржај у торби дазгњецкају. Тако и би.

Ујутро је Јасна плакала и кроз јецаје говорила: "Видећете ви код учитељице!"